

Claus per entendre els xinesos d'avui

Una Mirada als fonaments socials,
polítics i culturals de la Xina, i quins
aspectes incideixen en la manera de
ser dels xinesos actuals

- Esquema cronològic de l'evolució xinesa
- Mapes
- Forma d'organització de l'Estat i societat xineses
- Conseqüències socials i culturals

La Xina: Esquema cronològic

1. Dinastia Shang (Segle XVI-1046 a.c.)
2. “ ” Zhou (1046-256)
2. A Periode de la ‘Primavera i la tardor’ (722-476)
2. B Periode dels ‘Regnes combatents’ (476-221)
3. Dinasties Qin i Han (221 a.c.- 220 d.c)
4. ‘Periode de la Divisió’ (Segle III al 589)
5. Dinasties Sui i Tang (589-907)
6. Dinastia Song (960-1234)
7. Periode mongol (1271-1368)
8. Dinastia Ming (1368-1644) 1.

9. Dinastia Qing (1644-1911)

9.A 1644-1839: La Xina continua essent la gran economia mundial, encara que ja no la més moderna ni més prospera.

9.B 'Guerres de l'opi', 'Tractats desiguals', i la 'Rebel·lió dels taipings' (1840-1860s), comencen el que la historiografia xinesa anomena els 'Cent anys d'humiliació' (mitjans del XIX fins a 1949).

9.C 'The Self-Strengthening Movement' (1861-95), les primeres mesures modernitzadores (1861-95).

9.C Guerra sino-francesa arran de la qual la Xina perd tota influència sobre Vietnam (1884-5).

9.D Guerra sino-japonesa; el Japó s'annexiona Corea i Taiwan (1894-5).

9.D 'La reforma dels 100 dies', segon paquet de reformes, més ambiciós però també infructuós (1898).

9.E La dinastia Qing s'esfondra i s'estableix la República de la Xina sota el KMT de Sun Yatsen (1911-49)

10. El primer període republicà (1911-49)

10.E.1 'Moviment del quatre de maig' (1919)

10.E.2 'Moviment per la nova cultura' (mitjans 1910s-1920s)

10.E.3 Conflicte armat entre el KMT i el PCC de Mao Zedong(1927-49).

10.E.4 Guerra sino-japonesa (1937-45)

10. Establiment de la Republica popular (1949-)

10.A Ocupacio i annexio del Tibet (anys 50)

10.B 'El gran salt endavant' (1958-61)

10.C 'La revolucio cultural' (circa 1966-76)

10.D Inici del periode de Deng Xiaping i del periode de 'Apertura i reforma' (1978).

10.E Promulgacio de la constitucio actual, de caracter reformista i reformable (1982).

10.F Massacre o 'incident' de Tiananmen (1989), i progressiu esfondrament del bloc sovietic.

10.G Nacionalisme exacerbant de la ma del dictum dengia, 'enriquir-se es glorios'.

10.H Entrada a l'OMC (2001) i esforcos per esdevenir un Estat de dret real, garantista (primera decada del XXI).

10.I Jocs olimpics, terratremol de Sichuan, revolta tibetana, i inici de la crisi mundial (2008).

10.J La crisi occidental comença a aralentir el creixement xines i obra moltes incognites de futur (2008-).

10.K Futur immediat i a mig termini: Occident està canviant de paradigma i la Xina haurà de readaptar la seva estratègia. Potser d'aquesta crisi en sortirà un perllongat període de 'guerra freda' comercial, cultural i simbòlica. És a dir, cada vegada hi haurà més intercanvis de tot tipus, però la desconfiança mútua serà profunda i molt difícil de resoldre, i es manifestarà de moltes maneres. Potser l'objectiu no serà arribar a una veritable amistat sinó a allò que els anglesos i francesos van anomenar 'entente cordiale'. Conseqüències per a aquells que vulguin fer negocis amb la Xina? Poques o Cap si tenen present els condicionants heretats del passat, que la Xina és una dictadura i de moment no sembla que ho deixarà de ser, i que la Xina pot ser una oportunitat econòmica si un s'hi apropa havent fet els deures o una ruïna si no es fa amb intel·ligència, estratègia, prudència i cautela.

ASIA

L'Estat i societat xineses

1. Piramidal, jeràrquic i autoritari.
2. L'Estat regna: Cap organització, col·lectivitat o ideologia pot questionar el seu paper hegemònic.
3. Ídem respecte al rol del Partit comunista xinès.
4. Republica vs democràcia: Els interessos de la majoria quasi sempre per damunt de les minories socials, ideològiques, religioses, o culturals.
5. En allò considerat com a fonamental, es valora la unitat i la homogeneïtat per davant de la discrepància i la diversitat.
6. Es considera que els drets humans han d'estar supeditats al dret col·lectiu al desenvolupament econòmic, i al manteniment de l'ordre i estabilitat del país.
7. Tant en el present com tradicionalment, les lleis xineses tendeixen a ser laxes o inexistents per temes menors i molt presents i extremes per temes considerats clau.
8. Ideologia d'Estat: tradicionalment creença en la superioritat de la civilització xinesa, posteriorment en la superioritat del socialisme, i ara gira entorn al desenvolupament econòmic continuat i a un nacionalisme acrític i, quan als dirigents els convé, exacerbat.
9. Estat molt centralista formalment, però que degut a les dimensions i demografia del país només es pot exercir limitadament. On no arriba l'Estat és la llei del més fort.
10. Estructura bàsica de la societat: La família, el clan, i els amics més propers. Força indiferència respecte a les persones amb les que no hi ha lligams de sang, matrimoni, o amistat.

Algunes conseqüències i d'altres trets destacables

1. Valors tradicionals: La educació, la memòria i la intel·ligència, l'ordre i la disciplina, la laboriositat i la diligència, l'organitzar-se, la discreció i la modèstia, l'utilitarisme, el respecte a l'autoritat i a la gent gran, o la sencillesa i la frugalitat. Avui dia, però, molts xinesos valoren sobretot la prosperitat econòmica, i l'impressionar tant per reafirmar-se com a estratègia comercial, social.
2. És una societat tendent al conservadurisme, però aquest és de caire funcional i habitualment no és motivat per raons religioses o ideològiques.
3. És una societat on la ètica i la moral ha jugat i juga un paper molt més important que la religió, sigui quina sigui.
4. El paper de la dona és molt més important que a l'Índia, el món islàmic o a molts indrets de l'Amèrica llatina. També hi ha força llibertat pel que fa al sexe. La homosexualitat no s'accepta formalment, però de facto no hi ha massa problema. Les drogues dures estan molt perseguides i mal vistes.
5. Diferències lingüístiques i filosòfiques importants fan que conceptes bàsics a Occident com el bé i el mal, el sentiment de culpa, o allò que és 'pecat' no tinguin massa força a la Xina.
6. Filosòficament, és més legítim i ben vist a la Xina que a Occident el ser ambiciós, no ocultar que un vol ser quant més ric millor, i aprofitar-se de les oportunitats que es presentin.
7. En definitiva, societat més aviat tolerant i força lliure sempre i quan no es toquin dos temes absolutament tabús: la democràcia i el rol del partit.